

อาหารสมอง
ชะตากรรมเรือลำน้อยกลางทะเลทราย

วีรกร ตรีเศศ

สิ่งน่ารำคาญแห่งหนึ่งอาจเป็นสิ่งน่าพึงปรารถนาสำหรับอีกแห่งหนึ่งก็เป็นได้
คุณมากกว่า 1 ล้านตัว ที่สร้างปัญหาสิ่งแวดล้อมในออสเตรเลียกำลังจะกลายเป็นเนื้อสัตว์ชั้นดีสำหรับ
โลกมุสลิมด้วยการส่งออก

เมื่อ 40-50 ปีก่อน ไม่มีคนออสเตรเลียคนใดที่กินเนื้อจิ้งจอกหรือเนื้อจระเข้เป็นอาหาร
เนื้อจิ้งจอกอย่างดีก็เอาไว้ให้หมากิน ในพื้นที่ลึกไกลเข้าไปจากชายฝั่งทะเลผมเคยเห็นเขาแช่เย็น
หางจิ้งจอกเอาไว้ทำซูปล แช่เย็นเนื้อกระท่าย และแช่แข็งขนมปัง (วิธีถนอมขนมปังที่ดีเยี่ยม) แต่ไม่
เคยเห็นการเก็บถนอมเนื้อจระเข้หรือเนื้ออูฐ

จิ้งจอกและกระท่ายในออสเตรเลียนั้นมืออยู่ทั่วไปหมดทั้งในสมัยนั้นและปัจจุบัน
ในบริเวณเข้าไปลึก ๆ หากขับรถตอนกลางคืนต้องระวังสัตว์ประเภทแรกเพราะอาจชนจนรถพังหรือ
ชนแล้วลอยเข้ามานั่งอยู่ในรถได้ ส่วนกระท่ายซึ่งไม่ใช่สัตว์พื้นเมืองนั้นรถชนตายกันเป็นประจำ
แต่รถชนอูฐนั้นไม่เคยได้ยิน

ฟังแล้วอาจไม่เชื่อว่าเป็นปัจจุบันออสเตรเลียมีอูฐอยู่ถึง 1 ล้านตัว มีการประมาณการ
ว่าในสิบปีประชากรอูฐในออสเตรเลียจะเพิ่มขึ้นอีก 1 เท่าตัว แต่ที่มีอยู่ก็แยะแล้วเพราะกินสารพัดพืช
ที่พอขึ้นในบริเวณแห้งแล้ง แย่งชิงทรัพยากรจากแกะและสัตว์เศรษฐกิจอื่นอยู่ไม่น้อย
หากจำนวนเพิ่มขึ้นมากกว่านี้ก็จะปัญหาแน่นอน

นักธุรกิจอาหรับเข้ามาเสนอโครงการกับรัฐออสเตรเลียได้อย่างเหมาะสม โดยจะ
ตั้งโรงงานฆ่าอูฐปีละ 100,000 ตัว และส่งออกไปตะวันออกไกลที่นิยมเนื้ออูฐย่าง แต่ปัญหาก็คือ
จะจับมันได้อย่างไร

อูฐนั้นมี 2 พันธุ์ คือ พันธุ์ dromedary หรือพันธุ์อาหรับ ซึ่งมีโหนกเดียวบนหลัง
อาศัยในทะเลทรายในบริเวณเอเชียตะวันตกและลามไปจนถึงทวีปอาฟริกาและอินเดีย กับพันธุ์
bactrian ซึ่งมีสองโหนก อาศัยอยู่ในตอนกลางและตะวันออกของเอเชีย เช่นในทะเลทรายจีน
มองโกลเลีย อูฐมีอายุเฉลี่ย 40-50 ปี พันธุ์แรกมีจำนวนประมาณ 14 ล้านตัว และพันธุ์หลัง
ประมาณ 1.4 ล้านตัว อูฐที่อยู่ในออสเตรเลียเป็นพันธุ์ dromedary

อูฐเป็นสัตว์มหัศจรรย์ ไม่กินน้ำเป็นสิบ ๆ วันได้ เพราะโหนกของมันเป็นแหล่ง
สะสมไขมัน ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวฉนวนความร้อนที่ดี และเยื่อไขมันที่อยู่ในโหนกทำหน้าที่เป็นตัว

ผลิตพลังงานและเปลี่ยนไขมันเป็นน้ำโดยมีออกซิเจนในอากาศเป็นตัวสร้างปฏิกิริยา ไอน้ำที่ระเหยออกจากจมูกก็ถูกเก็บไว้เพื่อแปรกลับมาเป็นของเหลวในร่างกาย ซึ่งทำให้มีการสูญเสียไขมันจากการหายใจ ไขมันไม่เป็นของเหลวแบบสัตว์ปกติแต่เป็นน้ำเหนียวเช่นเดียวกับมูลของมดที่ถ่ายออกมาแห้งขนาดที่เอาไปใช้จุดไฟได้เลย

นมของอูฐเป็นแหล่งอาหารสำคัญของผู้อาศัยอยู่ในทะเลทราย นอกจากจะมีไขมันและคอเลสเตอรอลต่ำแล้วยังเต็มไปด้วยวิตามิน และสามารถเก็บไว้ได้นานโดยไม่บูดอีกด้วย

เนื้อของมดนั้นเป็นอาหารของมนุษย์มานาน ชาวกรีกโบราณบริโภคเนื้อและส่วนอื่น ๆ ของอูฐเช่นเดียวกับชาวโซมาเลีย อียิปต์ ซาอุดีอาระเบีย ลิเบีย ชูดาน คาคัสสถาน ฯลฯ ซึ่งถือว่าเป็นอาหารพิเศษ ในเคนยามีการกินเลือดอูฐเพราะอุดมด้วยวิตามินดี และธาตุเหล็ก

อูฐได้เข้ามาอยู่ในออสเตรเลียระหว่าง ค.ศ. 1800-1850 โดยถูกนำเข้ามาเป็นเครื่องมือบุกเบิกดินแดนชายขอบทะเลทรายห่างจากฝั่งทะเลเข้ามาของคนยุโรป และเมื่อถูกปล่อยให้ใช้ชีวิตอิสระก็ออกลูกออกหลานในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมจนมีจำนวนถึง 1 ล้านตัว

บริเวณที่อยู่หนาแน่นคือในรัฐออสเตรเลียตะวันตก ในบริเวณตะวันออกเฉียงใต้ที่ติดกับรัฐออสเตรเลียใต้และในบริเวณตะวันตกเฉียงเหนือของรัฐ ที่หนาแน่นรองลงมาคือในตอนใต้ของรัฐออสเตรเลียใต้ นอกนั้นก็กระจายอยู่ทั่วไปโดยอยู่กันเป็นฝูง

ปัจจุบันมีการเลี้ยงพันธุ์ดี วึ่งเร็ว ในฟาร์มเล็ก ๆ อยู่ทั่วไปในออสเตรเลียเพื่อส่งออกปศุสัตว์วันออกกลางเพื่อใช้ในกีฬาแข่งอูฐซึ่งเป็นที่นิยมของประเทศรอบอ่าวเปอร์เซียประมาณ 3,000 ตัวต่อปี และจำนวนใกล้เคียงกันถูกส่งเข้าโรงฆ่าสัตว์ต่อปีเพื่อส่งออกเนื้อไปต่างประเทศ ปัญหาที่ปวดหัวก็คือการไม่สามารถควบคุมปริมาณส่งออกได้ ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาการจับอูฐ (ไม่ใช่ที่อูฐกลับบ้านเหมือนนักพนันหมดตัว) ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นอูฐป่าทั้งหมด

อูฐนั้นวิ่งได้เร็วถึง 40 กิโลเมตรต่อชั่วโมงถึงแม้จะหนักถึงกว่า 400 กิโลกรัมก็ตาม (พันธุ์ bactrian หนักถึงกว่า 600 กิโลกรัม) การจับอูฐเป็น ๆ นั้นเป็นเรื่องยาก วิธีการที่ใช้ก็คือการยิงจากเฮลิคอปเตอร์ซึ่งดูโหดร้ายทารุณ แต่ผู้ทำธุรกิจประเภทนี้ไม่มีทางเลือก วิธีฆ่าทารุณแบบนี้อาจเป็นอุปสรรคต่อการส่งออกเนื้อในอนาคตก็เป็นได้หากมีกลุ่มต่อต้านเหมือนการฆ่าปลาวาฬฆ่าเปิดไก่ ฯลฯ

นักธุรกิจฝันว่าจะส่งออกเนื้อทั้ง 3 ชนิด คือ จิงโจ้ จระเข้ อูฐ (ผมแถมนกกระจอกเทศที่มีการเพาะพันธุ์กันมากพอควร) เป็นแพ็คเกจของเนื้อจากออสเตรเลียไปยังดินแดนทั่วโลกที่ขาดแคลนเนื้อ (เนื้ออูฐมีราคาประมาณกิโลกรัมละ 600 บาท ในดูไบ) และเห็นว่าเป็นช่องทางตลาดที่ประเทศอื่นยังไม่มี อย่างน้อยก็ไม่มีเนื้อจิงโจ้

มีผู้กล่าวว่าอูฐเปรียบเสมือนเรือกลางทะเลทรายที่ไม่มีวันหลับ คนอาหรับเดินทางข้ามทะเลทรายมานับพันปี คำขายโดยชนลีนค้าตามเส้นทางโดยอาศัย “เรือ” ลำนี้ บัดนี้ “เรือ” ลำนี้ที่ไปถูกต้องในออสเตรเลียกำลังจะถูกสลายกลายเป็น “ฟืน” สำหรับหุงหาอาหารของคนอาหรับ

เครื่องเคียงอาหารสมอง :

กาลครั้งหนึ่ง นามมาแล้ว..... อาเธอร์ถูกจับและจะถูกประหารชีวิต แต่กษัตริย์เสนอให้เขาเป็นอิสระ ถ้าหากเขาสามารถตอบปัญหาแสนยากข้อหนึ่งได้ถูกต้อง อาเธอร์มีเวลาหาคำตอบ 1 ปีเต็ม ถ้าเขาตอบไม่ได้เขาก็จะถูกประหาร ‘คำถามนั้นคือ.....สิ่งที่ผู้หญิงต้องการจริง ๆ คืออะไร?’

ปัญหาดังกล่าวช่างยากเย็นจนแม้นักปราชญ์ที่ฉลาดก็ยังงุนงง เขากลับไปยังอาณาจักรของเขาและเริ่มหาคำตอบจากทุกคนแต่ไม่มีใครให้คำตอบที่น่าพอใจได้ คนส่วนมากจะแนะนำให้เขาไปปรึกษาเรื่องนี้กับยายแม่มดแก่ซึ่งน่าจะเป็นผู้เดียวที่จะรู้คำตอบ แต่ราคาค่าปรึกษาคงจะแสนแพง

แล้ววันสิ้นปีก็มาถึง อาเธอร์ไม่มีทางเลือกอื่น แม่มดตกลงจะให้คำตอบ แต่อาเธอร์ต้องยอมรับเงื่อนไขแลกเปลี่ยนก่อน แม่มดต้องการแต่งงานกับกาเวนอัศวินผู้ทรงเกียรติสูงสุดของเหล่าอัศวินโต๊ะกลม และเป็นเพื่อนที่สนิทที่สุดของอาเธอร์

อาเธอร์หนุ่มถึงกับสยอขงขวัญ เพราะยายแก่หลังโกงมีฟันเหลืองซีเดียว ตัวก็เห้มนเหมือนโกส้วม ชอบทำเสียงประหลาดน่ารังเกียจ เขาปฏิเสธที่จะให้เพื่อนรักแต่งงานกับหล่อน

ฝ่ายกาเวนพอได้รับรู้ถึงข้อเสนอนั้น เขายอมแต่งงานเพื่อชีวิตของอาเธอร์ และการดำรงอยู่ของอัศวินโต๊ะกลม และยายแม่มดก็ให้คำตอบต่อคำถามของอาเธอร์ ‘สิ่งที่ผู้หญิงต้องการจริง ๆ ก็คือการได้เป็นตัวของตัวเอง’ ทุกคนทราบได้ทันทีว่าแม่มดได้กล่าวอมตะวาจาอันยิ่งใหญ่ และอาเธอร์ก็รอดพ้นจากการประหารแน่นอน และก็เป็นเช่นนั้นจริง

แต่ทว่า.....งานแต่งงานของกาเวนกับนังแม่มดช่างเหลือรับจริง ๆ กาเวนสง่าผ่าเผยเช่นปกติ ทั้งสุภาพอ่อนน้อม ส่วนฝ่ายแม่มดเด๋อนั้นออกลายนิสัยเลวสุดเดช ทั้งกินมูมมามด้วยสองมือ ทั้งเรอ ทั้งส่งเสียงประหลาด ทุกคนต่างรู้สึกอึดอัด และแล้วยามค่ำของวันส่งตัวก็มาถึง กาเวนได้ปลอบตนเองพร้อมรับคืนสยอ เขาก้าวเข้าสู่ห้องนอนในคืนวิวาห์ ช่างไม่เชื่อสายตาตนเอง!!!! หญิงสาวแสนสวยที่สุดที่เคยพบพานนอนรออยู่เบื้องหน้ากาเวนงุนงง???? สาวแสนสวยเฉลยว่า เพราะกาเวนช่างแสนดีกับหล่อน (เมื่อยามเป็นแม่มด) ดังนั้นครั้งหนึ่งของวันเธอจะอยู่ในสภาพพิกลพิการน่ารังเกียจ ส่วนอีกครึ่งหนึ่งของวันเธอจะอยู่ในร่างแสนสวยนี้

กลางวันเขาอยากให้เป็นแบบไหน กลางคืนอยากให้เป็นแบบไหน? เป็นคำถามที่ช่างโหดร้าย!!!! กาเวนเริ่มคิดไตร่ตรอง หญิงสาวสวยยามกลางวันเพื่ออวดต่อเพื่อนฝูง แต่กลางคืนเมื่ออยู่สองต่อสองเป็นยายแม่มด? หรือว่าเขาควรที่จะเลือกยายแม่มดตอนกลางวัน แล้วได้สาวสวยเพื่อเรียงระบำยามค่ำคืนดี??

เป็นคุณหละ คุณจะเลือกอย่างไร??? (กรุณาหยุดคิดสักนิดเมื่อตัดสินใจได้แล้ว ค่อยอ่านคำตอบข้างล่างนะ)

เอาล่ะ เมื่อได้คำตอบของคุณแล้วอ่านคำตอบของกาเวนที่อยู่ข้างล่างนี้ กาเวนตอบว่า

‘เขาขอมอบให้เธอเป็นผู้ตัดสินใจเลือกเอง’ เมื่อเธอได้ยินดังนั้น เธอจึงประกาศก้องว่าเธอจะสวยตลอดเวลา เพราะเขาได้ให้ความเคารพและให้เธอเป็นตัวของตัวเอง นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า.....

1. ผู้หญิงไม่ว่าจะสวยหรือจะน่าเกลียด ลึก ๆ ข้างในเธอก็คือแม่มด
2. ผู้หญิงจะกลายร่างเป็นแม่มดหรือเป็นสาวแสนสวยเมื่อไหร่ขึ้นอยู่กับความประพฤติของผู้ชาย

◎.....◎

น้ำจิ้มอาหารสมอง :

True greatness consists in being master of one's self.
Daniel Defoe (นักเขียนมีชื่อชาวอังกฤษ ค.ศ. 1661-1731)

ส่วนประกอบของความยิ่งใหญ่ที่แท้จริงคือความสามารถในการเป็นนายของตัวเอง
